

OBSAH

Knihá o historickém materialismu	I
Předmluva	5
<i>Kapitola první. HISTORICKÝ MATERIALISMUS JAKO VĚDA (přel. M. Kirschnerová)</i>	7
1. Předmět historického materialismu	7
2. Vytvoření historického materialismu — největší revoluce ve vědě	11
Neomezené panství idealismu v sociologii a v historiografii před vytvořením historického materialismu. — První kroky k odhalení zákonitostí společenského vývoje. — Vznik historického materialismu. — Jednota dialektického a historického materialismu.	
3. Historický materialismus o zákonech společenského vývoje	27
Podmínky materiálního života společnosti — zdroj utváření jejího duchovního života, zdroj vzniku politických institucí. — Základna a nadstavba. — Dějiny společnosti jsou dějinami lidových mas. — Společenský vývoj jako zákonitý proces. — Nepřípustnost ztotožňování společenských zákonů se zákony přírodními. — Společensko-ekonomické formace. — Obecné a zvláštní historické zákony.	
4. Historická zákonitost a uvědomělá činnost lidí	45
Společenský vývoj je přírodně historický proces. — Vývoj společnosti se uskutečňuje aktivní činností lidí. — Poznání zákonů společenského vývoje a jejich osvojení.	
5. Krach současné buržoasní sociologie	51
6. Lenin a Stalin rozvinuli historický materialismus	56
7. Stranickost historického materialismu	63
<i>Kapitola druhá. PODMÍNKY MATERIÁLNÍHO ŽIVOTA SPOLEČNOSTI (přel. M. Kirschnerová)</i>	67
1. Geografické prostředí	67
Geografické prostředí jako jedna z podmínek materiálního života společnosti. — Kritika geografického směru v sociologii. — Působení společnosti na přírodu.	
2. Růst obyvatelstva	81
Kritika buržoasních teorií o významu růstu obyvatelstva ve vývoji společnosti. — Marxismus-leninismus o významu růstu obyvatelstva ve vývoji společnosti.	
3. Způsob výroby — určující síla společenského vývoje	88
Výroba hmotných statků — životní základna společnosti. — Základní momenty pracovního procesu. — Výrobní síly. — Výrobní vztahy. — Způsob výroby.	

<i>Kapitola třetí. TŘI ZVLÁŠTNOSTI VÝROBY (přel. M. Kirschnerová)</i>	101
1. První zvláštnost výroby	102
Stálá změna a vývoj výroby. — Dějiny společnosti jako dějiny výrobních způsobů vystřídávajících se postupně během staletí.	
2. Druhá zvláštnost výroby	108
Pramen rozvoje výrobních sil. — Vzájemné působení výrobních sil a výrobních vztahů.	
3. Třetí zvláštnost výroby	126
Čím vysvětlujeme živelnost vzniku nových výrobních sil? — Přejchod od živelného procesu vývoje k uvědomělému tvoření dějin.	
<i>Kapitola čtvrtá. ROZVOJ VÝROBNÍCH SIL A VÝROBNÍCH VZTAHŮ V PRVOBYTNĚ POSPOLNÉ, OTROKÁŘSKÉ, FEUDÁLNÍ A KAPITALISTICKÉ SPOLEČENSKÉ FORMACI (přel. A. Nováková)</i>	132
1. Výrobní síly a výrobní vztahy prvobytně pospolného zřízení	132
Původ člověka a společnosti. — Rozvoj výrobních sil prvobytně společnosti. — Výrobní vztahy prvobytně pospolného zřízení. — Podněty a zdroje rozvoje výrobních sil prvobytně společnosti. Příčiny rozkladu prvobytně pospolného zřízení.	
2. Rozvoj výrobních sil a výrobních vztahů v otrokářské společnosti	147
Výrobní síly otrokářské společnosti. — Výrobní vztahy otrokářské společnosti. — Význam otrokářského způsobu výroby pro vývoj společnosti. — Rozpory otrokářského způsobu výroby a příčiny jeho zániku.	
3. Výrobní síly a výrobní vztahy feudální společnosti	155
Vznik feudálního způsobu výroby. — Feudálně nevolnické výrobní vztahy. — Rozvoj výrobních sil ve feudální společnosti. — Vývoj forem feudálního vykořisťování. — Rozpory feudálního způsobu výroby. — Předpoklady vzniku kapitalistického způsobu výroby.	
4. Rozvoj výrobních sil a výrobních vztahů v kapitalistické společnosti	165
Výrobní síly kapitalistické společnosti. — Kapitalistické výrobní vztahy. — Hybné motivy rozvoje výrobních sil za kapitalismu. — Antagonistický ráz rozvoje výrobních sil za kapitalismu. — Hlavní rozpory kapitalismu. — Panství monopolů za imperialismu. — Konkurence a zespolečenštění výroby v epoše imperialismu. — Panství finanční oligarchie. — Hlavní rysy imperialismu jako zahrňujícího, umírajícího kapitalismu. — Zostření rozporů kapitalismu v epoše imperialismu. Imperialismus je předvečerem socialismu. — Všeobecná krise kapitalismu.	
<i>Kapitola pátá. VÝROBNÍ SÍLY A VÝROBNÍ VZTAHY SOCIALISTICKÉ SPOLEČNOSTI (přel. Ing. C. Novák)</i>	187
1. Podmínky vzniku socialistického způsobu výroby	187
Objektivní a subjektivní předpoklady vzniku socialistického způsobu výroby. — Boj sil socialismu a kapitalismu v přechodném období. — Socialistická industrialisace země. — Kolektivisace zemědělství.	

2. Výrobní síly socialistické společnosti 205
 Úloha techniky za socialismu. — Technická revoluce v zemědělství. — Nejdůležitější výrobní síla — lidé socialistické společnosti.
3. Socialistické výrobní vztahy 214
 Socialistické vztahy spolupráce a vzájemné pomoci. — Dvě formy socialistického vlastnictví.
4. Základní rysy socialistického způsobu výroby . . . 219
 Zásadní protiklad mezi socialistickým a kapitalistickým způsobem výroby. — Úplný soulad mezi výrobními vztahy a výrobními silami — hlavní zdroj rozvoje socialistického způsobu výroby. — Rozhodující úloha socialistického státu a jeho ekonomické politiky v rozvoji výrobních sil. — Socialistický způsob rozdělování je mocným podnětem rozvoje výrobních sil. — Socialistické soutěžení je mocným zdrojem rozvoje výrobních sil. — Věda a její vliv na rozvoj výrobních sil socialistické společnosti.

*Kapitola šestá. MARXISTICKO-LENINSKÁ THEORIE
 TŘÍD a TŘÍDNÍHO BOJE (přel. A. Nováková).* . . . 239

1. Význam marxisticko-leninské teorie tříd a třídního boje 239
 Zásadní odlišnost marxisticko-leninské teorie tříd a třídního boje od předešlých teorií.
2. Definice tříd 242
3. Vznik tříd 246
 Předpoklady vzniku tříd. — Jak se tvořily třídy. — Kritika teorie násilí.
4. Třídní složení otrokářské, feudální a kapitalistické společnosti 253
 Způsob výroby a třídní složení společnosti. — Třídní složení předkapitalistických společností. — Zvláštnosti třídního složení kapitalistické společnosti. — Antagonismus mezi buržoasií a proletariátem. — Vedlejší třídy za kapitalismu. — Společenské mezivrstvy kapitalistické společnosti.
5. Dějinná úloha proletariátu a jeho třídní boj 270
 Proletariát je jedinou důsledně revoluční třídou. — Formy třídního boje proletariátu. — Socialistická revoluce je rozhodujícím prostředkem ke svržení kapitalismu. — Kritika reformistických teorií „smíření“ tříd.
6. Třídy a strany 282
 Třídní podstata politických stran. — Buržoasní a maloburžoasní strany. — Proletářská strana. — Zvláštnosti bolševické strany — strany nového typu.
7. Třídní boj v kapitalistických zemích v dnešní etapě . 293
 Změna rozložení třídních sil a zostření třídního boje po druhé světové válce. — Boj proletariátu za trvalý mír, za národní nezávislost, za demokracii, za socialismus. — Boj za jednotu dělnické třídy.
8. Cesty k odstranění tříd 303
 Odstranění tříd a vytvoření beztřídní komunistické společnosti — konečný cíl strany proletariátu. — Odstranění tříd cestou ostrého třídního boje proletariátu.

<i>Kapitola sedmá. STÁT A PRÁVO (přel. A. Nováková).</i>	307
1. Stát jako politická nadstavba nad ekonomickou základnou	307
Snaha buržoasních ideologů zamotat otázku podstaty státu. — Definice státu. — Nejdůležitější znaky státu a jeho mocenské prostředky.	
2. Funkce státu	315
Vnitřní funkce státu. — Vnější funkce státu. — Prolhanost buržoasních učení o „celonárodních“ funkcích buržoasního státu.	
3. Právo, jeho třídní podstata	324
Právo je odrazem hospodářských poměrů.	
4. Vznik státu a práva	327
Vznik athénského otrokářského státu. — Zvláštnosti vzniku státu u Římanů, Germánů a Slovanů. — Vznik práva.	
5. Typy a formy státu	334
Otrokářský stát. — Feudální stát. — Buržoasní stát. — Omezenost a formální charakter buržoasní demokracie. — Imperialistický stát.	
<i>Kapitola osmá. MARXISTICKO-LENINSKÁ THEORIE REVOLUCE (přel. J. Fromková).</i>	352
1. Sociální revoluce — zákon přechodu od jedné společensko-ekonomické formace k druhé	352
Příčiny sociální revoluce. — Nejdůležitější otázka každé revoluce. — Charakter a hybné síly revoluce.	
2. Buržoasní a buržoasně demokratická revoluce	357
3. Proletářská, socialistická revoluce	363
Ekonomický základ proletářské revoluce. — Dějinná úloha socialistické revoluce. — Proletářská revoluce a rozmetání buržoasního státního stroje. — Hybné síly socialistické revoluce.	
4. Objektivní a subjektivní podmínky vítězství revoluce	374
Revoluční situace. — Ozbrojené povstání. — Strana leninismu — vedoucí a usměrňující síla socialistické revoluce.	
5. Rozvíjení světové proletářské revoluce	382
Leninsko-stalinské učení o možnosti vítězství socialismu nejprve v jedné zemi. — Velká říjnová socialistická revoluce jako začátek světové revoluce a základna jejího rozvíjení. — Flasko reformismu, vítězství leninismu.	
<i>Kapitola devátá. SOVĚTSKÝ SOCIALISTICKÝ STÁT (přel. V. Prokůpek).</i>	396
1. Diktatura proletariátu jako nový typ státu	396
Zásadní odlišnost diktatury proletariátu od všech dřívějších typů státu. — Tři stránky diktatury proletariátu. — Diktatura proletariátu jako nejvyšší typ demokracie v třídní společnosti.	
2. Sověty jako státní forma diktatury proletariátu	406
Lenin objevil sověty jako novou formu politické organizace společnosti. — Základní odlišnost sovětů od buržoasního parlamentarismu. — Systém diktatury proletariátu. — Ko-	

munistická strana jako usměrňující síla v systému diktatury proletariátu. — Lidově demokratický režim jako jedna z forem diktatury proletariátu.

3. Sovětský národnostní stát 421
4. První fáze vývoje sovětského socialistického státu . 425
Funkce potlačování svržených vykořisťovatelských tříd v zemi. — Funkce obrany země proti útokům zvenčí. — Funkce hospodářsko-organisátorské a kulturně výchovné činnosti orgánů sovětského státu.
5. Druhá fáze vývoje sovětského socialistického státu . 431
Odumírání funkce ozbrojeného potlačování v zemi a vznik funkce ochrany socialistického vlastnictví. — Další rozvíjení funkce vojenské obrany země před útokem zvenčí. — Rozvoj hospodářsko-organisátorské a kulturně výchovné funkce. — Změna formy sovětského státu v druhé fázi jeho vývoje.
6. Sovětské právo 443
Sovětské právo je vyšším typem práva.
7. Zdroje síly sovětského státu 448
Jak Lenin a Stalin zdůvodnili nutnost všemožně upevňovat socialistický stát. — Sovětská moc — nejpevnější moc na světě.

Kapitola desátá. LIKVIDACE VYKOŘIŠŤOVATELSKÝCH TŘÍD A CESTY K ODSTRANĚNÍ TŘÍDNÍCH ROZDÍLŮ V SSSR (přel. V. Prokůpek). 455

1. Třídy a třídní boj v SSSR v období přechodu od kapitalismu k socialismu 455
Vítězství Velké říjnové socialistické revoluce a likvidace třídy statkářů a velkých kapitalistů. — Proletariát a rolnictvo — hlavní třídy sovětské společnosti v přechodném období. — Nové formy třídního boje v období diktatury proletariátu. — Socialistické přetváření ekonomiky SSSR a likvidace kapitalistických živlů. — Mezinárodní význam zkušeností z třídního boje pracujícího lidu SSSR.
2. Vítězství socialismu v SSSR a změna třídního složení sovětské společnosti 479
Třídní složení obyvatelstva SSSR. — Změna sociální povahy dělnické třídy, rolnictva a inteligence. — Morálně politická jednota sovětské společnosti. — Bolševická strana — přední oddíl pracujícího lidu SSSR. — Stírání hranic mezi dělnickou třídou, rolnictvem a inteligencí. — Boj proti přežitkům kapitalismu ve vědomí lidí.

Kapitola jedenáctá. MARXISMUS-LENINISMUS A NÁRODNOSTNÍ A KOLONIÁLNÍ OTÁZKA (přel. V. Prokůpek) 496

1. Marxistická theorie národa 496
Co je to národ? — Kritika idealistických definic národa.
2. Národní hnutí a národnostní a koloniální otázka . 505
Vznik národních a národnostních států a národních hnutí. — Tři období v dějinách národně-osvobozenského hnutí. — Pojetí národnostní otázky.

3. Marxisticko-leninské řešení národnostní otázky 513
 Dvě tendence v národnostní otázce za kapitalismu. — Leninsko-stalinský program řešení národnostní otázky. — Kritika nacionalistického programu rakouské sociální demokracie a „Bundu“.
4. Řešení národnostní otázky v SSSR 519
 Zásady sovětské národnostní politiky. — Sovětská federace a autonomie. — Odstranění skutečné (hospodářské a kulturní) nerovnosti národů. — Rozkvět kultury národů SSSR formou národní, obsahem socialistické.
5. Přátelství národů SSSR a boj proti buržoasnímu nacionalismu 530
 Přátelství národů SSSR je vymožeností socialismu. — Soudruh Stalin o buržoasních a socialistických národech. — Boj proti buržoasnímu nacionalismu.
6. Národnostní a koloniální otázka a boj proti imperialistické agresi v nynější etapě. SSSR — opora svobody a nezávislosti národů 540

Kapitola dvanáctá. MARXISMUS-LENINISMUS O VÁLCE (přel. V. Prokůpek). 546

1. Vznik a podstata válek 546
 Válka je pokračováním politiky násilnými prostředky. — Války spravedlivé a nespravedlivé. — Neudržitelnost a reakčnost protimarxistických teorií o vzniku a podstatě válek. — Armáda jako hlavní nástroj vedení válek.
2. Ráz válek před epochou imperialismu 558
3. Války epochy imperialismu a proletářských revolucí 561
 Nerovnoměrnost vývoje kapitalistických zemí a imperialistické války. — Občanské války proletariátu proti buržoasii. — Národně osvobozené války národů kolonií a závislých zemí za osvobození z imperialistického útlatku.
4. Ozbrojený boj národů Sovětského svazu na obranu socialistické vlasti před útokem imperialistů . . . 571
 Občanská válka z let 1918—1920 byla válkou dvou soustav: socialismu a kapitalismu. — Velká vlastenecká válka Sovětského svazu v letech 1941—1945 a její zvláštnosti. — Boj socialistického státu za mír.
5. Způsob výroby a způsob vedení války 578
 Změna způsobů vedení války závisí na rozvoji výroby. — Vojenská technika a člověk v soudobé válce. — Sovětské vojenské umění a jeho převaha nad buržoasním vojenským uměním. — Sovětská vojenská věda a její vítězství ve Velké vlastenecké válce.

Kapitola třináctá. ÚLOHA LIDOVÝCH MAS A OSOBNOSTI V DĚJINÁCH (přel. A. Nováková). 592

1. Subjektivně idealistické chápání úlohy osobnosti v dějinách a jeho neudržitelnost 592
 Vznik subjektivně idealistického názoru na úlohu osobnosti v dějinách. — Pozdější odrůdy subjektivně idealistického názoru na úlohu osobnosti v dějinách. — Dnešní reakční imperialistické „theorie“ o úloze osobnosti v dějinách. — Neudržitelnost idealistických teorií o úloze lidových mas v dějinách.

2. Fatalistické theorie a jejich odmítání úlohy osobnosti v dějinách 599
 Providencialismus. — Buržoasně objektivistické koncepcce historického procesu.
3. Lid jako tvůrce dějin 605
 Názory ruských revolučních demokratů na úlohu lidových mas v dějinách. — Marxismus-leninismus o úloze lidových mas v rozvoji výroby. — Úloha lidových mas v tvorbě duchovní kultury. — Úloha lidových mas v politických revolucích a osvobozenkých válkách. — Sovětský lid jako tvůrce a budovatel komunismu.
4. Úloha osobnosti v dějinách 617
 Význam činnosti velkých lidí. — Dějiny vytvářejí hrdiny. — O úloze náhod v dějinách. — Třídy a jejich vůdcové.
5. Světodějný význam vůdců dělnické třídy — Marxe a Engelse, Lenina a Stalina 627
 Význam vůdců pro revoluční boj proletariátu. — Typy proletářských vůdců. — Světodějný význam Marxe a Engelse. — Lenin a Stalin — vůdcové mezinárodního proletariátu, velcí pokračovatelé v učení a díle Marxově a Engelsově.

Kapitola čtrnáctá. SPOLEČENSKÉ VĚDOMÍ A JEHO FORMY (přel. A. Nováková). 643

1. Společenské vědomí jako odraz podmínek materiálního života společnosti 643
 Neudržitelnost idealistických názorů na vývoj společenského vědomí. — Ideologická nadstavba, její závislost na hospodářské základně. — Oddělení duševní práce od práce tělesné a jeho vliv na vývoj ideologie. — Přejímání a souvislost ve vývoji ideologie. Relativní samostatnost vývoje ideologických nadstaveb.
2. Třídní podstata ideologie 656
 Ideologie otrokářské společnosti. — Ideologie feudální společnosti. — Ideologie buržoasie. — Ideologie proletariátu.
3. Zpětný vliv společenského vědomí na společenské bytí
 Úloha idejí ve vývoji společnosti. 665
4. Formy společenského vědomí 671
 Vzájemný vztah různých forem společenského vědomí. — Společenská ideologie a psychologie.
5. Mravnost 674
 Co je to mravnost? — Vznik morálky a nestálost jejích forem. — Vliv různých forem společenského vědomí na vývoj morálky. — Třídní charakter mravnosti. — Buržoasní morálka. — Amoralismus dnešní buržoasie. — Komunistická morálka. — Jednota práva a morálky v sovětské společnosti. — Komunistická morálka je nejvyšší morálkou.
6. Náboženství 693
 Co je to náboženství? — Vznik náboženství. — Fantastický odraz podmínek materiálního života lidí v náboženských představách a názorech. — Vznik a vývoj křesťanství. — Sociální kořeny náboženství za kapitalismu. — Zásadní protikladnost náboženství a vědy. — Marxismus-leninismus v boji proti náboženství.

7. Umění 709
 Co je to umění? — Pojem krásna. — Zvláštnosti vývoje umění. — Třídní obsah umění. — Leninův rozbor třídní povahy umění. — Buržoasní umění epochy imperialismu a jeho reakční úloha. — Socialistické umění. — Význam umění v životě socialistické společnosti.
8. Filosofie 727
 Filosofie jako forma společenského vědomí. — Dva hlavní směry ve filosofii. Stranickost filosofie. — Vznik dialektického materialismu znamená revoluci ve filosofii. — Úpadek a marasmus buržoasní filosofie.
9. Věda 735
 Co je to věda? — Vznik vědy. — Vývoj vědy v antické společnosti. — Věda ve feudální společnosti. — Věda v období renesance a kapitalismu. — Veliký přínos národů SSSR vědě. — Věda v období imperialismu. — Odras třídního boje v rozvoji vědy. — Věda za socialismu.

Kapitola patnáctá. ÚLOHA SOCIALISTICKÉHO UVĚDOMĚNÍ V ROZVOJI SOVĚTSKÉ SPOLEČNOSTI (přel. J. Fromková). 757

1. Jak se formuje socialistické uvědomění 757
 Vedoucí úloha komunistické strany při formování socialistického uvědomění. — Formování socialistického uvědomění sovětského lidu.
2. Základní rysy socialistické ideologie. Duchovní tvářnost sovětského člověka 763
 Socialistická ideologie a psychologie. — Revolučnost socialistické ideologie. — Kolektivismus jako charakteristický rys duchovní tvářnosti sovětského člověka. — Pracovní udatnost sovětských lidí. — Sovětské vlastenectví. — Internacionalismus socialistického uvědomění. — Socialistický humanismus a demokratismus. — Optimismus.
3. Úloha socialistické vědecké teorie při vzniku a rozvoji socialistické společnosti 773
 Marxismus-leninismus jako návod k jednání. — Dvojitá cesta, dvojitý výsledek. — Vědecká teorie jako vodítka v budování socialistické společnosti. — Základní změna v poměru mezi živelností a uvědomělou činností v socialismu. — Veliká síla vědeckého předvídání.
4. Marxisticko-leninská teorie a komunistická výchova mas 785
 Boj proti přežitkům kapitalismu ve vědomí sovětských lidí. — Ideologické zocelování a theoretické vyzbrojování kádrů. — Komunistická výchova pracujících.

Kapitola šestnáctá. SOCIALISMUS A KOMUNISMUS (přel. J. Fromková). 794

1. Dvě fáze komunistické společnosti 794
 Socialismus a komunismus jako dva stupně ekonomické zralosti nové společnosti. — Společný základ socialismu a komunismu. — Hlavní rozdíly mezi socialismem a komunismem.
2. O postupném přechodu od socialismu ke komunismu 804
 Postupný přechod od socialismu ke komunismu. — Vyřešení hlavního ekonomického úkolu SSSR je nejdůležitější podmínkou přechodu ke komunismu. — Odstranění protikladu mezi městem a vesnicí. — Odstranění protikladu mezi pra-

ci duševní a tělesnou. — Od rozdělování podle práce k rozdělování podle potřeb. — Růst komunistického uvědomění mas jako podmínka přechodu ke komunismu.	
3. Sovětský stát jako hlavní nástroj výstavby komunismu	821
Proč je nutno všemožně upevňovat sovětský stát. — Funkce socialistického státu při přechodu od socialismu ke komunismu.	
<i>Kapitola sedmnáctá. HYBNÉ SÍLY VÝVOJE SOCIALISTICKÉ SPOLEČNOSTI (přel. Ing. C. Novák).</i>	827
1. Socialistická hospodářská soustava — ekonomický základ sovětské společnosti	828
Nové hybné síly rozvoje výroby. — Souvislost mezi rozvojem ekonomické základny socialistické společnosti a její nadstavbou.	
2. Úloha politické nadstavby ve vývoji sovětské společnosti	833
Poměr mezi politikou a ekonomikou v sovětské společnosti.	
3. Morálně politická jednota, přátelství národů SSSR, sovětské vlastenectví, kritika a sebekritika jako hybné síly sovětské společnosti	839
Morálně politická jednota sovětské společnosti jako hybná síla jejího vývoje. — Přátelství národů SSSR jako hybná síla vývoje sovětské společnosti. — Sovětské vlastenectví jako hybná síla vývoje socialistické společnosti. — Kritika a sebekritika jako hybná síla vývoje socialistické společnosti.	
<i>Kapitola osmnáctá. STRANA LENINA A STALINA, VEDOUcí A USMĚRŇUJÍCÍ SÍLA SOVĚTSKÉ SPOLEČNOSTI (přel. Ing. C. Novák).</i>	855
1. Vedoucí a usměrňující úloha strany bolševiků ve vývoji sovětské společnosti	855
Růst úlohy a významu strany po vybojování politické moci proletariátem. — Strana uvědoměle řídí vývoj sovětské společnosti. — Morálně politická jednota sovětské společnosti a řídicí úloha bolševické strany.	
2. Strana bolševiků jako vůdce, organisátor a vychovatel sovětského lidu	861
Komunistická strana jako politický vedoucí sovětského lidu. — Strana jako organisátor sovětského lidu. — Strana jako vychovatel sovětského lidu.	
3. Výstavba komunismu a další upevnění strany	876
Zesílení ideové a organizační semknutosti strany. — Kritika a sebekritika jako prostředek k upevnění komunistické strany. — Spojení s masami — zdroj síly strany.	

HISTORICKÝ MATERIALISMUS

Šéfredaktorka nakladatelství Jarmila Prokopová. Odpovědná redaktorka Anna Nováková. Technický redaktor Valtr Gecl. Korektor Karel Bezděk. 30102/58, 54902/51/14/III/1, 987. Saz. 13. VI. 1951, tisk 3. XII. 1951. 1., aut. vyd. Náklad 30.400. Pl. ar. 56.75, aut. ar. 56.43. Pap. 221-13, 86 × 112, 80 g. Tisk Svoboda, n. p., záv. 5, Brno, ze sazby, 1%. Cena brož. 86 Kčs, váz. 124 Kčs.